

КЊИГА БОЈАНА Ж. БОСИЉЧИЋА, ФИЛМСКОГ КРИТИЧАРА О ИНДУСТРИЈИ СНОВА

РАЗОТКРИВАЊЕ БУЛЕВАРА СУМРАКА

• Књига „Булевар сумрака“ је резултат отрежњења једног непоправљивог сањара и занесењака, коме је четврогодишњи боравак на северноамеричком континенту отворио очи и срушио илузије

Бојан Ж. Босиљчић, новинар, публициста и филмски критичар, поново је, након одсуства дугог две и по године, у Суботици. У његовој путној торби опет је нова књига, посвећена, наравно, чemu би другом, него врховном светилишту светске филмске индустрије – Холивуду.

Након књига „Оскар“ је крив за све“ и „Северно од Холивуда“, које је иначе писао у Суботици, Босиљчић објашњава да је по следњим делом, „Булевар сумрака“, завршио трилогију посвећену култном месту свих филмских стваралаца и поштовалаца. Књига је, за разлику од претходних, настала у Канади, где Босиљчић живи и ради од 1995. године. Из Северне Америке до Југославије и београдског издавача, „Стубова културе“ и „Југословенске кинотеке“ дискета са текстом и фотографијама превалила је пут од преко 8 хиљада километара. Одштампани примерци књиге путовали су назад до аутора, па је и по том „раду на

центом, браћом Цоелом и Итеном Коеном, филмским ауторима, Џемсом Камероном, редитељем и сценаристом, Лионом Гестом, аутором документарних филмова, Нестором Бартником, научником, добитником „Оскара“ за техничко достигнуће, Јаном Пинкавом, аутором кратких анимираних филмова, Питером Фондом, глумцем, сценаристом и редитељем, Атомом Ћејоном, редитељем и сценаристом, и Полом Томасом Андерсоном, редитељем и сценаристом. Њиховим одговорима Босиљчић је, каже, покушао да створи „унутрашњи поглед на Холивуд“.

– Део саговорника припада главној холивудској матици, тзв. мејнстриму, а други су „дисиденти“, независни аутори, или сви заједно говоре о својим професионалним искуствима у Холивуду, откривајући углавном ону његову скривену, тамнију страну, о којој се мало зна и у јавности ређе пише – каже Босиљчић. Додаје да након што новинар стекне одређену радну биографију, где

„Булевар сумрака“ је резултат отрежњења једног непоправљивог сањара и занесењака, коме је четврогодишњи боравак на северноамеричком континенту отворио очи и срушио илузије. Ово је хладни, рационални, материјалистички и макијавеличтички свет. У

њему нема места за снове и уметничке трептаје душе, а управо Холивуд је његова најбоља рефлексија. Овде, као никде другде на свету, све се врти само око и због новца. „Верујемо у Бога“ – пише на америчким новчаницама, али Американци највише верују у долар!

„Колико пута сам се само сетио речи Емира Кустурице: ‘Американци не умеју да сањају. За њих је сан снова продавати аутомобиле!‘ Јер, то на најбржи начин доноси пуно паре.

И ја сам, попут многих других, разоткрио наличје тог фамозног америчког сна, који, ето, на жалост, све више постаје модел живота у целом свету, захваљујући добним делом и свепланетарном утицају Холивуда и његових филмова“, пише Босиљчић.

Његова књига зато не носи назив „Булевар сумрака“ само због улице која се „попут дугачке сребрне змије протеже од срца Лос Анђелеса до обала Пацифика, кривудајући обронцима Беверли Хилса и Холивуда“; сумрак је категорија која у великој мери дефинише и уметничку, али, сведочи Босиљчић, све више и финансијску страну Холивуда.

„Резултати истраживања јавног мњења учестано, у последње време, указују и упозоравају да је све већи број Американаца који у светској престоници шоу-бизнису не виде више магични извор релаксирајуће забаве, већ моћног непријатеља који својим филмовима тоне у нихилизам, деструкцију и декаденцију, уништавајући темељне грађанске и моралне вредности. Окорео у насиљу, огрезао у промискуитету, глорификујући лепоту порока и ружноћу врлине, Холивуд је, по њима, од фабрике нова претворен у – фабрику отрова!“, закључује Босиљчић.

А. МЕАНДРИЈА

Књига „оскароваца“

Пред домаћим филмофилмима нашла се, што је посебно важно (и код нас ретко), књига есеја посвећена седмој уметности и 12 ексклузивних интервјуа са људима из света филма и филмске индустрије, са онима који су се нашли у трици за „Оскара“ или су добили статуету Америчке филмске академије на 69. и 70. односно на последње две доделе награде. Босиљчићеве колеге истичу, као посебну вредност књиге, податак да сваки од интервјуја за увод има ауторов есej, у коме се зналачки исписује и биографија саговорника и проблемски обрађује одређену тему.

У последњој Босиљчићевој књизи нашли су се интервјуји са Артуром Хилером, редитељем и председником Академије филмских уметности и наука од 1993. до 1997. године, Робертом Редфордом, глумцем и оснивачем филмског института и фестивала „Санденс“, Ентони Минглеом, редитељем и сценаристом, Солом Зенцом, проду-

спада акредитација за извештавање са доделе „Оскара“, добити интервју од неке од филмских звезда не представља више никакав проблем; свесни су да је разговор са публицистима и новинарима онај део њихових обавеза који прихватају без околишња.

Мрак се спушта

Књизи посебну драж и вредност даје историјат доделе „Оскара“ и предговор у коме, једнотаварним језиком и питким стилом Босиљчић разоткрива све противуречности једне од најмоћнијих индустрија света.

Уз помоћ пријатеља

„Ове књиге можда не би било или можда не би изгледала овако, да није мојих пријатеља и моје породице“, каже **Бојан Ж. Босиљчић**. Велики део његових најближих живи у Суботици, која је отуда постала и његова прва адреса на путу од Канаде до родног Сарајева. Уосталом, долазак кући одвија се обрнутим редом него одлазак 1994. године, када је, уз помоћ пријатеља, у пртљажнику аутомобила побегао из Сарајева.

После тога, у Суботици, иссрпљеног ратним сарајевским годинама, спашавала га је, коктелима витаминских инжеција, сестра Гордана. Радећи једно време у Суботици као новинар, стекао је пријатеље који су га пригрлили и помагали му сваки пут када му се чинило да је стигао до затворених врата. **Бојан Босиљчић** међу њима издваја **Михајла Вермеша** и **Јошку Галамбоша**.

БОЈАН Ж. БОСИЉЧИЋ